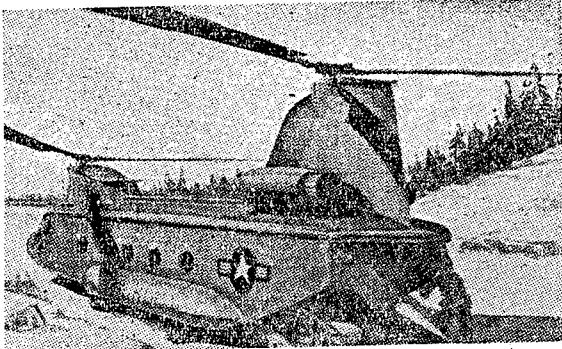

חידושי נשק וטכניקה

שלושה הם החידושים שבתצלום זה: הזחל הנמוך והזריז, המותקן להטסה; הטיל שמתאם לטלטה על גבי אותו זחל; וההליקופטר (כינויו בצבא אר"ב — "צ'ינוק") הדו-רוטורי ומונע-הטורבינות החדש — אשר תודות לכך בשההטענה האחורי שלו מספק ל"אוי" רית-הצבא האמריקאית אמצעי רב-יכולת וגמיש-יותר להטסת תגבורות-ציוד חיוניות מאשר הליקופטרי-התוב"לה בעלי-הבוכנה המתישנים ששימשו לתכלית זו עד כה.

* * *

טיל נ"מ לרגלי

ה"ראד-אי" ("Red-Eye" — "עין-אדומה") הוא הכלי האמריקאי החדש לפעולת אנשי-רגלים (ושאר גייסות-קרקע) נגד מטוסי "הבוקה" או נגד הפצצה מנמיכה-טווח. כלי זה, הנורה מן הכתף (יש אומרים — "נוסח-בזוקה") מורכב משנים אלה: — צינור-השיגור, המשמש כ"כנף" לירי — והטיל עצמו. הצינור — אורכו 1.20 מ', קוטר 7.5 ס"מ ומשקלו קרוב ל-10 ק"ג. כשהוא סגור ב"כובע-עים" משני צדדיו, משמש הוא גם מיכל או "זביל" להח-סנת טילו, ולטלטלתו. הטיל שונה, כמוכר, מקליע-ה"ב-זוקה" בכך שאיננו רקטה רגילה, כי אם טיל-מונחה ממש. החלקים שבו: החומר-ההודף, מנגנון-ההכונה, ראש-הנפץ, (חומר-נפץ-מרסק). אשר למנגנון-ההכונה הרי הידיעות השונות מדברות גם על מנגנון-הנחיה אלקטרוני וגם על מנגנון "ביות" אינפרא-אדום (הפועל בכוח-משיכתו של חום מנועיהם של מטוסי אויב). בעלי-הדבר (הטיל פותח בשותפות ע"י צבא-ארה"ב, מזה, וחיל-ה"מרינס", מזה) טוענים כי תפעולו של הכלי כה פשוט עד שאפילו אורח שאינו למוד-נשק יכול לקנות לעצמו שליטה בו תוך שעות מעטות.

ה. חפרפת המכנית

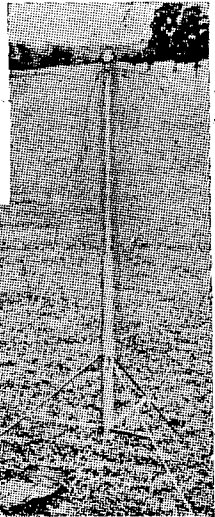
משהופיעה באופק סכנת הפגיעה האטומית — החריפה בעית ההתחפרות המהירה והעמוקה בחזית. אחד הפתרונות (אם כי פתרון כבד-משקל במקצת...) הוא „חופרת התעלות“ המכני החדש, הבנוי כמעין משאית. יש ביכולתו לחפור חפירות-קלעים, ש-60 ס"מ רוחבה ו-1,25 מ' עומקה, בקרקע „תקיין“ ממוצע, בקצב של 3,5 מ' לדקה — או שיכול הוא ל„רוקן“ עמדות-רובאי מטיפוס „שוחת-שועל“, בדקה עד שתי דקות — או להתקיין עמדה-מחופרת למקלט-בינוני, ב-5 עד 10 דקות. „עזר-לרגלים“ חדש זה הנו יביל-אוויר, ממדיו הם כשל משאית לא-גדולה, ומהירות נסיעתו על פני כבישים היא 55 עד 60 ק"מ. כמובן שהוא בא מאוד בחשבון גם לביצוע עבודות לבניה והתבצרות באזורים-העורפיים.

* * *

משואת-כינוס מוצנחת לגייסות-מוטסים

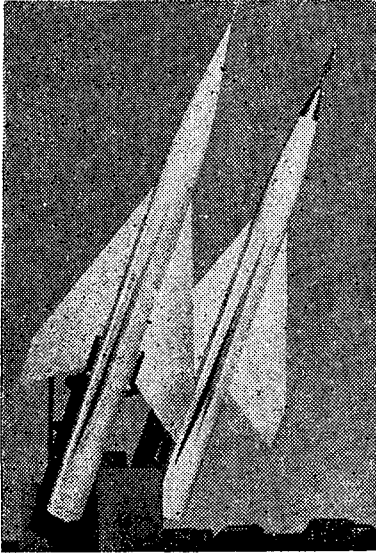
„מעבדות-המחקר-והפיתוח“ של חיל-ההנדסה האמריקאי העלו פתרון ומענה לאחת מבעיותיה החמורות ביותר של כל יחידה מוצנחת במלחמה: — כיצד להשיג שאנשיה יוצנחו במקום הנכון, ובצפיפות יחסית; וכיצד לאפשר לצנחנים, שהגיעו אל הקרקע פזורים על פני איזור מסוים, להתכנס אל נקודה מרכזית אחת ולהתלכד.

ה„משואה“-המוצנחת, שטופחה לצורך זה, מורכבת משני חלקים — גרתיק-מוארך ותיבה. התיבה, מכילה שני יסודות: סוללה בת 12 וולט, עשויה קדמיום-ניקל, הניתנת להטענה-מחדש — ומנגנון להצפנה. בגרתיק, 0,75 מ' אורכו, נמצא התורן — אשר ע"י-שליפת החלקים-הצינורות שלו אחד-מתוך-השני ניתן להגביהו עד למכסימום של 7,20 מ' משקל „המשואה“, על שני חלקיה, הוא כ-9 ק"ג. זקיפת התורן והצבתו — או קיפולו והחזרתו לנתריק — יכולים להיעשות ע"י איש אחד במהירות מרובה. פעולתו של התורן כפולה: — הקדחתו ה„אינפרה-אדומה“ ניתנת להבהנה ע"י אנשים שעל הקרקע, ממרחק של כ-3,25 ק"מ (והיא המשמשת לכינוס החיילים שהוצנחו); ואילו

איתות-האור הנראה-לעין שלו — ניתן לצפתו, מן-גובה של 300 מ' ממרחק של כ-8 ק"מ (והוא שיאפשר למטוסים להתמצא, ולהטיל את צנחניהם אל הקרקע-בריכוז-יחסי). שש עדשות-איתות בנות צבעים-שונים (לבן, אדום, ענבר, ירוק, כחול ו„אינפ-רה-אדום“) מאפשרות מתן אבטומטי, או בהינע"יד, של אותות קבועים-מראש בני 4 אותיות-מורס. באמצעות אור-האיתות שעל התורן ניתן גם לקיים קרן-אור קבועה (כשל מגדלור מסוג-הקבע).

נשק נגד-מטוסים צרפתי חדש

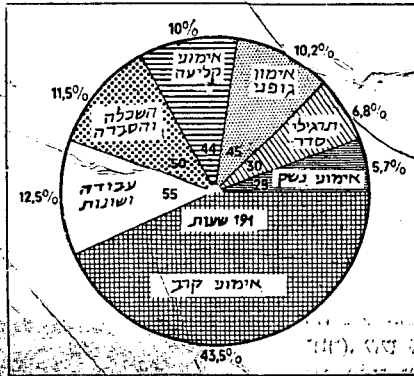
בד בבד עם הנטיה הכללית בצבאות העולם להנהגת כלי-זינוק טיליים לתוך מערך ההגנה הנ"מ, שקודם היה מורכב מתותחנים בלבד — עשתה עתה צרפת צעד ניכר קדימה, לאחר שמפעלי-תעופה "נורד" פיתחו, בעבודת שנים אחדות, טיל קרקע-אל-אוויר חדש, לטוחים שעד 16—15 ק"מ (אשר הנו, בעצם, המשכו של הטיל "נורד-5103" אוויר-אל-אוויר הידוע, שנועד לתפעול ממטוסים).

הטיל החדש — משקלו ברגע-השיגור הנו כ-480 ק"ג ומהירות-המכסימום שלו עולה על 600 מ' לשניה (ומשתי בחינות אלו דומה הוא לטיל קרקע-אוויר "הוק" האמריקאי, המיועד לתפעול נגד מטוסים מנמיכי-טוס). אורכו של הטיל — 4,5 מ', משקל ראש-הנפץ — 40 ק"ג. ציונו הרשמי — "ACAM 5301".

הד"ם

נקודת הכובד - אימוני קרב

דשי אימונים מקצועיים בהתאם לשינוי החילי ו- לתפקידו ביחידה. מעניין לציין כי כל חיל שני מקבל רשיון-נהיגה, אשר בלעדיו אין אפשרות לעלות לדרגת סמל. ואם שאלו חילים, ל- אחר שסיימו אימוניהם הנמשכים שנה אחת, על חות-דעתם לגבי תקופות האימונים השונות, ציינו הם לרוב את תקופת אימוני-היסוד כשובה ביותר; ונימוקם מפתיע: אימוני-שדה מפרכים ואימונים מגוונים במשטר חמור, בלי "תנועת-סרק".

מה עושה ולומד הטיי רון בצבא המערב-גרמני במשך השבוע הראשון של היותו במדים? 19 שעות אימוני-קרב, 8 ש' אימוני-קליעה, 5 ש' אימוני-נשק, 5 ש' אימוני-גופני, 4 ש' השכלה והסדרה, 4 ש' תרגול סדר, מספר שעות לטיפול בנשק יעודי אימוני הקרב של רגלים מהוגם במשך 10 השבועות הראשונים; קרוב למחצית (43.5%) הם לרוב את תקופת אימוני-היסוד כשובה ביותר; ונימוקם מפתיע: אימוני-שדה מפרכים ואימונים מגוונים במשטר חמור, בלי "תנועת-סרק".